

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 59.133 van 22 april 1996
in de zaak A. 66.439/X-5884.**

In zake : de b.v.b.a. BRANDSTOFFEN VAES,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. VANDEBORNE,
kantoor houdende te BILZEN,
Demerlaan 21, bus 1

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Financiën.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat op 16 november
1995 namens de b.v.b.a. BRANDSTOFFEN VAES is ingediend
door Advocaat J. VANDEBORNE, om de schorsing van de
tenuitvoerlegging te vorderen van :

"de beslissing van 15.09.1995 van de BELGISCHE
STAAT, Ministerie van Financiën, Bestuur der Douane
en Accijnzen, houdende de intrekking van de machti-
ging, 'erkend entrepothouder' onder nummer
BE/AC/H10029, verleend aan de BVBA BRANDSTOFFEN VAES
met maatschappelijke zetel te 3500 Hasselt,
Slachthuiskaai 28, op 28.04.1995";

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 9 januari 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 maart 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. PRINGUET die, loco Advocaat J. VANDEBORNE verschijnt voor de verzoekende partij, en van Auditeur-generaal G. DEKELVER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Bij aangetekende brief van 15 september 1995 deelt de gewestelijke directeur der douane en accijnzen te Hasselt aan de verzoekende partij mee dat haar machtiging erkend entrepothouder wordt "ingetrokken" wegens vaststelling van frauduleuze praktijken op 1 september 1995.

1.2. In die brief wordt gepreciseerd dat die "intrekking" uitwerking heeft vanaf de datum van betekening en dat de verzoekende partij vanaf dat tijdstip geen gasolie meer kan betrekken "onder schorsing".

1.3. De beslissing wordt in deze brief als volgt gemotiveerd :

"Die praktijken bestonden uit het manipuleren van uw door de plaatselijke hoofdcontroleur der accijnzen aanvaarde injectie-installatie voor furfurol en rode kleurstof, zodanig dat bij het uitvallen van de injectie het pompen van de gasolie gewoon verder ging.

Daarnaast blijkt er door uw bedrijf foutieve facturaties zijn gebeurd van huisbrandolie (die dient gekleurd en van furfurol voorzien) terwijl dieselgasolie werd geladen.

Een en ander is in strijd met :

- het bepaalde in artikel 21, par 1, 2° deelstreep van het M.B. van 28.12.1993 betreffende het accijnsstelsel van Minerale Olie;

- de toepasselijke bepalingen U medegedeeld met de machtiging BE/AC/H1/0029;

Deze intrekking steunt derhalve op :

- art. 12, par. 2, van het K.B. van 29.12.1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsprodukten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop;

- art. 12 van het M.B. van 28.12.1993 betreffende het accijnsstelsel van Minerale Olie".

1.4. Op 16 november 1995 wordt bij de Raad van State namens de verzoekende partij de schorsing van de tenuitvoerlegging gevorderd van de voornoemde beslissing van de gewestelijke directeur der douane en accijnzen van 15 september 1995 waarbij haar machtiging erkend entrepothouder wordt "ingetrokken".

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat ambtshalve dient te worden opgeworpen dat de vordering tot schorsing moet voldoen aan het bepaalde in artikel 17, § 3, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, naar luid waarvan de vordering tot schorsing een uiteenzetting bevat van de middelen en feiten die het bevelen van de schorsing rechtvaardigen;

Overwegende dat het verzoekschrift tot schorsing vooreerst een feitenrelaas bevat onder de hoofding "I. de feiten", voorts een uiteenzetting over

de ontvankelijkheid van de schorsing onder "II. ontvankelijkheid" en ten slotte onder de hoofding "III. middelen tot schorsing" een uiteenzetting van het ernstig en moeilijk te herstellen nadeel; dat in het verzoekschrift aldus geen uiteenzetting van middelen als dusdanig voorkomt en zulk verzoekschrift reeds op het eerste gezicht niet aan voormeld artikel 17, § 3, tweede lid voldoet;

Overwegende dat weliswaar onder de hoofding "I. feiten" melding wordt gemaakt van de artikelen 267 tot 271 van het "koninklijk besluit van 18 juli 1977 inzake de douane en accijnzen" en gesteld wordt dat "tot op heden en ondanks de tekst van het schrijven van 15 september 1995 verzoekster :

- a. niet werd uitgenodigd om tegenwoordig te zijn bij de opmaking van een proces-verbaal;
- b. geen afschrift ontving (per aangetekende post) van één of ander proces-verbaal;
- c. geen kennis heeft van enig strafonderzoek";

dat, daargelaten de vraag of deze grieven als een middel zouden kunnen beschouwd worden en of zulk middel, dat nu in het feitenrelaas is verweven, in een schorsingsprocedure moet worden onderzocht, in elk geval moet worden vastgesteld dat in het verzoekschrift tot nietigverklaring tegen de bestreden beslissing een ander middel wordt aangevoerd onder de hoofding "middelen tot nietigverklaring"; dat in het enig middel dat daaronder wordt aangevoerd immers wordt gesteld dat de bestreden beslissing "louter arbitrair (is), met machtsoverschrijding genomen en artikel 12 van het K.B. van 29.12.1992 schendt"; dat uit wat voorafgaat moet worden afgeleid dat hetgeen als middel in het verzoekschrift tot schorsing zou moeten worden onderzocht op zijn ernstig karakter niet als middel tot nietigverklaring is bedoeld; dat bijgevolg moet worden aangenomen dat het verzoekschrift tot schorsing geen uiteenzetting van middelen bevat en niet aan voormeld artikel 17, § 3,

tweede lid voldoet; dat de vordering tot schorsing niet regelmatig is ingesteld,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig april 1900 zesennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

G. BAETEMAN.